

КОРОТКА БІОГРАФІЯ

ДОКТОРА ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОРА ШИЛОВА ВОЛОДИМИРА МИКОЛАЙОВИЧА

Володимир Миколайович народився у 1942 році у місті Новокузнецьк Кемеровської області. З 15-ти років він почав працювати, за 4 роки опанувавши професію скляра 6-го розряду.

У 19 років вступив до фізичного факультету Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. У 1966 р. В.М. Шилов закінчив навчання на кафедрі теоретичної фізики університету. Ще студентом в 1965 році почав працювати в Інституті загальної та неорганічної хімії АН УРСР, а потім, після реорганізації Інституту, з 1968 р. в Інституті колоїдної хімії та хімії води ім. А.В. Думанського АН УРСР у відділі теоретичної електрохімії мембран та дисперсій. Відділ очолював тоді ще молодий доктор наук, нині відомий вчений, професор Станіслав Самойлович Духін, під керівництвом якого В.М. Шилов у 1971 р. захистив кандидатську дисертацію "Діелектричні явища та тонкий подвійний шар у дисперсних системах та поліелектролітах". За матеріалами дисертації у 1972 р. була опублікована монографія, перевидана потім у США (1974 р.).

У 1987 р. В.М. Шилов захистив докторську дисертацію "Макрокінетична теорія нерівноважних явищ у дисперсних системах та мембранах" і в 1988 р. заснував та очолив Відділ макрокінетики природних дисперсних систем, спочатку в Інституті колоїдної хімії та хімії води ім. А.В. Думанського НАН України, а потім в Інституті біологічної хімії ім. Ф.Д. Овчаренка НАН України. У 2009 році одержав звання професора за спеціальністю фізика колоїдних систем.

За видатні досягнення в науковій роботі в 2000-му році обраний іноземним членом-кореспондентом Академії наук Гранади. Лауреат премії міжнародної академічної видавничої компанії "Наука" за кращу публікацію у 2011 році.

Спільно із С.С. Духіним професор В.М. Шилов створив всесвітньо визнану школу фізиків-теоретиків, які працюють у галузі дисперсних систем. Був науковим керівником чисельних аспірантів і консультантом докторських дисертацій.

Результати наукової діяльності В.М. Шилова викладено у двох монографіях, більш ніж у 180 наукових статтях, у 7 розділах міжнародних енциклопедичних видань. Його роботи високо оцінені міжнародною спільнотою вчених та широко цитуються у провідних наукових фахових виданнях.

Учні В.М. Шилова плідно працюють у різних країнах світу, розвиваючи ідеї та втілюючи творчий стиль досліджень вчителя. В.М. Шилов активно співпрацював з вченими провідних дослідницьких центрів Німеччини, Іспанії, Голландії та США, знайшовши в цих країнах безліч друзів та однодумців. Завдяки плідній науковій співпраці з професором Університету міста Тукуман (Аргентина) Костянтином Гроссе та курсом лекцій, прочитаних В.М. Шиловим у цьому Університеті, українська школа теорії дисперсних систем вкоренилася у Південній Америці.

В.М. Шилов був одним з провідних вчених світу в галузі теорії процесів перенесення в дисперсних системах, мембранах та біолоїдах. З його роботами значною мірою пов'язаний прогрес у поширенні кількісної теорії впливу подвійного електричного шару на широке коло дисперсних систем та явищ за межі теорії класичних електрокінетичних явищ. Розроблена В.М. Шиловим коміркова модель стала значним внеском у теорію концентрованих дисперсних систем. Роботи В.М. Шилова дозволили суттєво удосконалити теорію електрооптичних явищ у колоїдах, пояснити гігантську низькочастотну діелектричну дисперсію суспензій, отримати аналог формули Смолюховського для електроакустики та зв'язати електроакустичний відгук суспензій із зарядом частинок за будь-якої їхньої форми та концентрації. Його роботи у цій галузі виявили тісну спорідненість багатьох явищ, що здавалися раніше розрізненими, а перелік електрокінетичних явищ став у кілька разів довшим.